

Frida Johansson och Philip Björkqvist gör övertygande gestaltningar av Susanna och Figaro.

FOTO: ANDERS FORNGREN

Oändligt vacker Mozart

Mozarts musik är vacker i all oändlighet. Och handlingen i Figaros bröllop grundas i människans eviga kretsande kring kärlek. Men med ett nytt libretto tog Västerås sinfonietta, i sin säsongöppning i torsdags, avstamp i ett stycke 1900-talshistoria.

VÄSTERÅS Mozarts musik är vacker i all oändlighet. Och handlingen i Figaros bröllop grundas i människans eviga kretsande kring kärlek. Men med ett nytt libretto tog Västerås sinfonietta, i sin säsongöppning i torsdags, avstamp i ett stycke 1900-talshistoria.

Den konsertanta uppsättningens titel, Figaro1917, syftar på ett operaprojekt som firar 100-årsminnet av det år då Finland utropade sin självständighet och då Åland blev en del av Finland, trots motstånd från befolkningen.

Operan gavs på Åland i somras med Sinfoniettan och sångare från Åland, Finland, Ryssland och Sverige. Nu tjusade de Västeråspubliken med sina bäriga, ut-

MUSIK

Figaro1917

Musik: **W A Mozart**

Libretto: **Laura Ruohonen,**

Katarina Gäddnäs, Ida

Kronholm.

Regi: **Laura Ruohonen**

Västerås sinfonietta

Camerata InCantus

Solister

Dirigent: **Anna-Maria Helsing**

Konsertmästare: **Daniel Frankel**

Västerås konserthus i torsdags

trycksfulla röster men gäckade den också med nya texter, nutidsförankrade och inte helt salongsfäiga.

På scenen fanns också den skönsjungande Camerata inCantus, bildad av korister som brutit upp från Mariakören i Västerås domkyrka. Från kyrkokör till operakör alltså. Sinfoniettan var självklar som operaorkester, följsam i verkets betagande nummer, anförd av den alltid lika dynamiska dirigenten Anna-Maria Helsing.

I Figaro1917 har greve Almavivas 1700-talsslott utanför Sevilla förvandlats till Mariehamns badhushotell, antydd med ett smårutat fönster som projiceras på scenens fondvägg. Utanför finns ett Åland skuggat av första världskriget och avslöjande skillnaden mellan Figaro1917 och originaloperan från

1786. Där fanns naturligtvis också en politisk kontext: Franska revolutionen var nära och folkets förhållande till överheten kan skönjas i driften med den åldrande greven.

Men både Pierre de Beaumarchais, som skrev teaterpjäsen Figaros bröllop, och operaversionens librettist Lorenzo da Ponte var fast förankrade i komedigenren. För Mozart var det också en huvudsak att skapa lättsam och lekfull musik till handlingens många förföriska intriger.

Och trots att Laura Ruohonen och Katarina Gäddnäs för in så mycken konkret 1900-talspolitik i sitt nya libretto viker inte heller de från komedifacket, inte en tum. Det är skickligt och spirituellt. Handlingen förs framåt av deras medförfattare Ida Cronholm som från sin mysfätölj spår på spiritualiteten och styr publiken när hon får oss att skandera "Finland fritt, Åland svenskt!". Hur kul som helst.

På badhotellet hittar vi verkets kända karaktärer i nya roller och försedda med efternamn vilket gör dem mer triviala än på Mozarts tid. Susanna Sundblom driver badhuset och är i Frida Johanssons tolkning ett litet rivjärn. Figaro Finnerman

En av de roligaste scenerna är den från damernas bastu, här med Felicia Gyllenstig Serrao och Therese Karlsson.

FOTO: ANDERS FORNGREN

görs av Philip Björkqvist till en hjärtinnerlig spelevinker, anställd som telegrafist hos den myndige kommandanten Sergey Almaviva, tidigare känd som greven, spelad av Sergey Romanov. Hans fru tituleras märkligt nog grevinna. Therese Karlsson får henne till en lätt hyste-

risk men listigt beräkande kvinna. Alla sångare, även de icke nämnda, är skickliga men jag vill framhålla Felicia Gyllenstig Serrao som bär upp flera roller, främst Cherubino Svensson, förföriskt androgyn och med en klar höjd i stämman. Hennes ljuvligt lyriska canzona är

det enda inslaget där jag störs av librettots nydanande språk.

Publiken må anse att behandlingen av storn är respektlös men musiken är i original och höstens konsertstart extraordinär.

Birgit Ahlberg-Hyse